

พระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ

พุทธศักราช 2482

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480)
อาทิตยทิพอาภา
พล.อ.เจ้าพระยาพิชเชษฐโยธิน
ตราไว้ ณ วันที่ 24 ตุลาคม พุทธศักราช 2482
เป็นปีที่ 6 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรให้มีกฎหมายคุ้มครองเครื่องหมายราชการ
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติเครื่องหมายราชการ พุทธศักราช 2482

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 เครื่องหมายราชการในพระราชบัญญัตินี้ หมายถึงบรรดาเครื่องหมายซึ่งทางราชการจัดทำขึ้นและ
ประกาศตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 เครื่องหมายราชการต้องเป็นเครื่องหมายที่กำหนดขึ้นไว้ในราชการ มีลักษณะบ่งเฉพาะและอาจเห็นได้ว่าเป็น
เป็นเครื่องหมายของหน่วยราชการหน่วยใดหน่วยหนึ่ง

มาตรา 5 ให้นายกรัฐมนตรีประกาศสภาพเครื่องหมายราชการที่กำหนดขึ้น ตามความในมาตราก่อนใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 6 ห้ามมิให้บุคคลใดใช้เครื่องหมายราชการ เว้นแต่หน่วยราชการที่กำหนดเครื่องหมายนั้นจะได้อนุญาต

มาตรา 7 ห้ามมิให้ผู้ใดปลอมหรือเลียนเครื่องหมายราชการไม่ว่าจะทำเป็นสีใดหรือทำด้วยวิธีใด ๆ หรือทำให้
ปรากฏที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ ก็ตาม

มาตรา 8 ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา 6 หรือมาตรา 7 มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับ
ไม่เกินสองพันบาท

มาตรา 9 เครื่องหมายหรือสังหาริมทรัพย์ที่มีเครื่องหมายฝ่าฝืนต่อบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่า
เป็นของ ๆ ผู้กระทำความผิดหรือมิใช่ และไม่ให้ถือเอาเหตุที่คำพิพากษาว่า ผู้หนึ่งผู้ใดกระทำความผิดในคดีนั้นหรือไม่ผิดเป็น
ประมาณในการที่จะสั่งให้ริบทรัพย์ที่ว่ามานี้

มาตรา 10 ให้นายกรัฐมนตรีมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
กฎนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี